

на цѣль-тѣ си, произволи да събире най благородны-ты и най прѣвѣсходны-ты нѣчта, что высокы-ти духове на Германіѣхъ размыслихъ и спискахъ, и тѣй, ограниченъ въ достоинство-то на сборника и на мѣдро-то присъединеніе, да произведе едно таквось дѣло, за кое-то праведно може да каже всякой, че за благочувствителны-ты души всяка рѣчь въ него е златна.

Това дѣло, кое-то инакъ не можемъ да назовемъ, освѣнь едно повседневно несвързано цвѣтословіе, причини много-пѣти най сладко-то удоволствіе и въ душиѣ-тѣ и въ сърдце-то на сѣщия издатель! Много-пѣти намѣри той въ него най сладко-то баснословіе, възвышеніе на духа и брѣзо укротяваніе! и не ся сѣмнѣва че всякой отъ читатели-ты ще го отпусне изъ рѣцѣ-ты си съ сѣщия-ты чувствуванія.

Колко-то за голѣминѣ-тѣ на настояще-то вещество, събра ся всичко-то въ еднѣ часть, а бѣдѣще-то трѣбва да докаже, ако то може да стане по голѣмо и по обѣемателно, ако и да е отъ всякъ странѣ нужно за голѣмы поправленія, съвсѣчко това говори почти за всички-ты важны нѣчта на живота, что-то види ся да е достойно за надписа, кого-то издатель-тѣ му е далъ.

Списатели-ти, на кои-то най добры-ты размышленія ся сѣвѣтовахъ, сѣ слѣдѣщи-ти: Фр. Анчилонъ, Б. Брахъ, Фр. Бухвалсъ, Бурдахъ, Фр. А. Бюрленъ, J. J. Енгель, J. Д. Евалдъ, Феслеръ, Фихтъ, Гарвъ, Геллертъ, Глейнъ, Генъ, Агедорнъ, Ердеръ,